

ПОСЛАНИЕ ІАКОВА.

ГЛАВА А.

І. Блаженъ мѫжъ, иже претерпітъ искгшениє: зане искгшеникъ бывъ прійметъ вѣнцъ жизни, егоже искгшалъ Гдз любашымъ егъ.

ІІ. Никто же искгшаемъ да глаголетъ, іако ѿ Гдз искгшаемъ есмъ: Гдз бо и есть искгшитель злымъ: не искгшаетъ же той никогоже.

ІІІ. Кийждо же искгшаетса, ѿ своеѧ похоти влекомъ и прелыпаемъ:

ІІІІ. Таже похоть заченыи раждаетъ грѣхъ: грѣхъ же содѣянъ раждаетъ смѣрть.

ІІІІІ. Не лститеся братію моѧ возлюблениамъ:

ІІІІІІ. Всако дланіе благо, и всакъ даръ совершены, свыше есть, сходай ѿ Оца свѣтлъвъ, оу негоже и есть премѣненіе, или преложенія стѣни.

ІІІІІІІ. Восхотѣвъ бо породи наскъ словомъ истины, во єже быти наимъ начатокъ искгшеннемъ егѡ.

ІІІІІІІІ. Тѣмже братію моѧ возлюблениамъ, да бѣдетъ всакъ человѣкъ скорѣ оуслышати, и косенъ глаголати, косенъ во гнѣвъ.

ІІІІІІІІІ. Гнѣвъ бо мѫжа, прауды Гѣїа не содѣловаетъ.

ІІІІІІІІІІ. Сегѡ ради ѡлажденіе всакъ сквернъ, и избытокъ злобы, въ крѣности пріимите всажденное слово, могущее спастій дѣши вѣща.

ІІІІІІІІІІ. Бывайте же творцы слова, а не точию слышатели, прелыплюще себѣ самѣхъ.

ІІІІІІІІІІІ. Зане ѿщие кто есть слышатель слова а не творецъ, таковыи оуподобиса мѫжъ смотряющъ лицѣ бытиѧ своею въ зерцалѣ.

ІІІІІІІІІІІІ. Оусмотрій бо себѣ и ѿидѣ, и ѿбѣ забы каковъ есъ:

ІІІІІІІІІІІІІ. Приникай же въ законы совершены свободы, и пребывъ, сей не слышатель забытливъ бывъ, но творецъ дѣла, сей блаженъ въ дѣланіи своемъ бѣдетъ.

ІІІІІІІІІІІІІІ. Йщие кто мнитса вѣренъ быти въ вѣсъ, и не ѿбѣзда-